

можеше да ги посрѣщне. Но кой знай какъ отчаялъ се за тая голѣма загуба, като се върналъ у тѣхъ, и грѣмналъ револвера си въ устата... Това самъ е обяснилъ въ едно писмо, което се намѣрило на стола му!

Кардашевъ се фана за главата при това обяснение и излѣзе.

Вдхновението му охладѣ мигновенно. Какъвъ мизеренъ герой! Дѣ тука характеръ? дѣ тука борба? дѣ сила на страститѣ? Иди се ползувай отъ такава пѣшлость! Убилъ се, че изгубилъ на комаръ!.. Не, Каишевъ е по-симпатиченъ.

Той излѣзе.

VII

Грѣмливии новини и истински събития.

Търговска улица на тоя часъ бѣше още по-оживена. Въ хорѣтъ на другитѣ шумове влизяхъ сега и ухораздирателнитѣ крясъци на роякъ вѣстникопродавци, подъ мишница съ едвамъ сега излѣзли отъ пресата вѣстници, вмѣсто снощи, по редѣтъ си. Улицата ехтеше отъ названията на вѣстницитѣ, сподирени съ съблзнителни обаждания.

— *Независимостъ!* Важни новини, много важни!..

— Купете си *Пазителъ Народенъ!* Кабинета падналъ!

— *Народенъ Другаръ!* Революция въ Сухиндолъ!

— *Извѣститель!* Ужасно клане въ Гаганица!

— Господинъ Кардашевъ, купете си: много важни новини!

— Моятъ вѣстникъ, господинъ Кардашевъ! (Тие дяволи познавахъ Кардашева, понеже бѣхъ единъ видъ отъ еснафа).

Нѣколко хлапака начугулихъ литератора, и той, за да се отърве отъ тѣхната лѣпкава любезность, набѣка си джебоветѣ съ листове. Той не полюбопитствова да отвори ни единъ, при сичката възбудителна прѣлестъ на новинитѣ,